

O AUTORIMA

Abramović, V. (r. 1952, Beograd) Profesor estetike na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, gde je i diplomirao (1975). Magistrirao sociologiju na Fakultetu političkih nauka u Beogradu (1983) sa temom iz dijalektike umetničkog stvaralaštva, a doktorirao na Filozofskom fakultetu u Skoplju (1985) sa temom iz filozofije nauka o Lajbnicu i Boškoviću. Napisao studiju "Lajbnicovo i Boškovićevo shvatanje kontinuiteta" (1995). Istražuje ontološku prirodu vremena i mogućnost kategorijalnog zasnivanja nove naučne sinteze. Radi i na rekonstrukciji stvaralačke metode Nikole Tesle.

Vujićin, P. (r. 1943, Novi Sad) Samostalni novinar i prevodilac; dugogodišnji rad i u marketingu i prodaji kompjuterske opreme. Diplomirao engleski jezik i književnost (1967) na Filološkom fakultetu u Beogradu, a specijalizirao fonetiku i predavao engleski jezik na Centru za strane jezike u Beogradu (1968-70). U periodu 1970-75 živeo i radio u Londonu, gde je završio kurs antropologije na ILEA. Tokom 1975. proveo pola godine u Istočnoj Africi (Kenija, Tanzanija) proučavajući lokalnu kulturu, istoriju i politiku; u periodu 1975-78 živeo i radio u Sudanu. Često putuje na Istok (Indija, Sri Lanka, Nepal, Burma, Tajland, Malezija, Indonezija, Singapur, Hong Kong, Japan ...), kao i na Zapad (Evropa, Meksiko, SAD). Kao česti posetilac indijskih ašrama i svetih ljudi (Sai Baba, Shivabalayogi, Niranjan, Satyananda), iniciran u razne istočne prakse meditacije; učenik i kiparskog hrišćanskog mistika Daskalosa (1990-94). Objavljuje članke za ezoterične i New Age časopise; kao nezavisan izdavač objavio prevode desetak knjiga iz oblasti joge, meditacije, misticizma, kabale, hromoterapije i psihologije.

Desimirović, V. (r. 1933, Beograd) Profesor medicinske psihologije i mentalne higijene na Višoj medicinskoj školi u Beogradu, i psihofarmakologije na postdiplomskim studijama Medicinskog fakulteta u Beogradu. Više godina šef odeljenja za psihoze Psihijatrijske bolnice u Vršcu i Instituta za psihijatriju KBC Zvezdara u Beogradu. Diplomirao Medicinski fakultet u Beogradu (1960), gde je specijalizirao neurologiju i psihijatriju (1968), a magistrirao (1976) i doktorirao (1979) iz oblasti neurofiziologije i psihofarmakologije. Tokom 1974. proveo godinu dana u Holandiji na subspecijalizaciji iz EEG i kliničke neurofiziologije. Publikovao preko 70 naučnih radova i saopštenja, kao i dve knjige, "Biološke osnove psihijatrije" (u koautorstvu sa Prof. S. Jakulićem, 1990) i "Savremena medicinska psihologija" (1994). Poslednjih godina istražuje hromozomske promene pod uticajem psihofarmakoloških sredstava.

Ilnković, N. (r. 1948, Subotica) Profesor psihijatrije na Medicinskom fakultetu u Beogradu, gde je i diplomirao (1973), subspecijalizirao kliničku neurofiziologiju (1975), specijalizirao neurologiju i psihijatriju (1979) i doktorirao (1983) na istraživanju poremećaja spavanja. Šef Odeljenja za neurološku psihijatriju i Centra za kliničku neurofiziologiju i istraživanje spavanja na Institutu za psihijatriju Kliničkog centra Srbije u Beogradu. Boravio na subspecijalizacijama iz istraživanja poremećaja spavanja, biološke psihijatrije, kliničke neu-

rofiziologije, psihofarmakologije i psihosomatike u Nemačkoj (1980/81,1987) i SAD (1986/87). Gostujući profesor i supervizor u Bazelu (PUK, 1990) i Hanoveru (Rinteln, 1992,95). Predsednik Sekcije za EEG i kliničku neurofiziologiju Srpskog lekarskog društva. Član više naučnih udruženja i organizacija, među kojima i Njujorške akademije nauka, Nemačkog udruženja za EEG i Nemačkog udruženja za neuropsihijatriju. Objavio oko 80 naučnih radova i saopštenja, kao i osam knjiga iz oblasti psihijatrije, neurologije, kliničke neurofiziologije i poremećaja spavanja.

Ilnković, A. (r. 1973, Subotica) Student istraživač Medicinskog fakulteta u Beogradu. Publikovao već nekoliko naučnih radova i saopštenja iz oblasti kliničke neurofiziologije i istraživanja spavanja.

Jovanov, E. (r. 1960, Despotovac) Naučni saradnik Instituta "Mihajlo Pupin" i docent Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu. Diplomirao elektroniku (1984), a magistrirao (1988) i doktorirao (1993) iz oblasti računarske tehnike na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Objavio oko 30 naučnih radova i saopštenja iz algoritama, arhitekture i sistema za obradu signala, multimedijalnih sistema i medicinske informatike.

Kljakić, Lj. (r. 1951, Sinj) Direktor Akademije Nove u Beogradu. Diplomirao (1975) na Fakultetu političkih nauka u Beogradu, gde radi i na doktorskoj disertaciji iz oblasti sociologije kulture na temu civilizacije kao prostorno-vremenske strukture, i posebno balkanske civilizacije. Radio kao urednik u više listova, časopisa i izdavačkih kuća; bio i direktor beogradskog Studentskog kulturnog centra (1979-84). Višegodišnji saradnik Vladimira Dedijera i urednik njegovih knjiga. Urednik "Enciklopedije jeretika", dugogodišnjeg međunarodnog projekta koji su osnovali V.Dedijer i Ž.-P.Sartr, sa J.Maherom, N.Čomskim, G.G.Markesom, L.Basoom, W.D.Narom, K.Farlijem i drugima, tokom sedamdesetih godina. Član nekoliko međunarodnih organizacija, među kojima Raselove istorijske komisije za Jugoslaviju, Sekretarijata Raselovog suda o Jasenovcu, i Naučne i medicinske mreže (The Scientific and Medical Network). Sa Radivojem Pešićem i drugima, osnivač Instituta za istraživanje rane slovenske civilizacije. Autor preko 100 studija i članaka iz oblasti antropologije, filozofije istorije, ljudskih prava i političkih nauka, kao i nekoliko knjiga, među kojima "Oslobađanje istorije I" (1993) i "Kako pomoći Evropi" (ured., 1993).

Koruga, Đ. (r. 1947, Frkašić) Profesor bioautomatike na Mašinskom fakultetu u Beogradu, gde je i diplomirao (1973), magistrirao (1976) i doktorirao (1981). Tokom 1984. boravio na jednogodišnjoj specijalizaciji u SAD iz oblasti informacionih biotehnologija. Osnivač i upravnik Centra za molekularne mašine Mašinskog fakulteta u Beogradu, gde je prvi put pomoću skanirajuće tunelske mikroskopije (STM) viđena atomska rezolucija molekula C-60, molekulska struktura tubulina i dinamika konformacione promene sekundarne i tercijarne strukture nekih proteina. Gostujući profesor u Japanu (Tokyo Institute of Technology, Cho University, 1986) i SAD (University of Arizona, Wayne State University, 1991,93) u oblastima neuronskih mreža i nanotehnologija, i član uređivačkog odbora dva međunarodna časopisa (Neural Network World, Nanobiology). Publikovao oko 60 naučnih radova i saopštenja iz oblasti biomolekularnih informacionih procesa, bioautomatike, svesti, fullerena (molekul C-60

i analogoni) i nanotehnologija, kao i četiri knjige, među kojima (kao prvi koautor) "Fullerene C-60: History, Physics, Nanobiology, Nanotechnology" (Elsevier, 1993).

Martinović, Ž. (r. 1945, Cetinje) Profesor neurologije i neuropsihijatrije na Medicinskom fakultetu u Beogradu, gde je i diplomirao (1969), magistrirao (1974) i doktorirao (1978) iz oblasti kliničke neurofiziologije, a specijalizirao (1976) neuropsihijatriju. Radio u nastavnim bazama Neuropsihijatrijske klinike i Klinike za neurologiju i psihijatriju za decu i omladinu u Beogradu, a sada je Načelnik koordinator Odseka za epileptologiju i kliničku neurofiziologiju Instituta za mentalno zdravlje u Beogradu. Predsednik je Jugoslovenskog udruženja za kliničku neurofiziologiju i dugogodišnji redovni član Britanskog udruženja za kliničku neurofiziologiju. Objavio preko 180 naučnih radova i saopštenja, kao i šest knjiga iz oblasti neurologije, kliničke neurofiziologije, epileptologije i teorijske psihoanalize, među kojima su "Klinička neurofiziologija" (kao koautor sa S.Đurić, 1995), "Psihoanaliza i literatura" (1985) i "Psihoanaliza i filmska umetnost" (kao koautor sa M.Martinović, 1994).

Ognjenović, P. (r. 1933, Sisak) Profesor opšte psihologije i psihologije umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Studirao psihologiju i medicinu. Diplomirao na Grupi za psihologiju Filozofskog fakulteta u Beogradu (1959), gde je i doktorirao (1965) iz oblasti fiziološke psihologije. Publikovao preko 100 naučnih radova i saopštenja iz oblasti kognitivne psihologije, kao i šest knjiga. Knjiga "Osećaj i mera" (1977) nagrađena je za doprinos naučnoj psihologiji, dok je u knjizi "Nacrt za jednu psihološku teoriju umetnosti" (1985) izložen originalni teorijski model psihologije umetnosti.

Petković-Medved, B. (r. 1954, Pančevo) Specijalista neurolog u Zavodu za zdravstvenu zaštitu radnika ŽTP Beograd. Diplomirala (1980) na Medicinskom fakultetu u Beogradu, gde je takođe specijalizirala neurologiju (1995). Magistrirala iz oblasti neuronauka (1990) u Centru za multidisciplinarne studije u Beogradu. Publikovala oko 30 naučnih radova i saopštenja iz oblasti neurologije.

Radivojević, V. (r. 1956, Beograd) Šef Odseka za psihofiziologiju i kliničku neurofiziologiju u Institutu za mentalno zdravlje, u Beogradu. Diplomirao (1981) na Medicinskom fakultetu u Beogradu. Boravio na šestomesečnom usavršavanju Jugoslovenskog društva za EEG i kliničku neurofiziologiju (1987), i specijalizirao neuropsihijatriju na Medicinskom fakultetu u Beogradu (1989). Publikovao oko 10 naučnih radova i saopštenja. Radi u oblastima kliničke epileptologije, kognitivnih neuronauka, topografskog EEG mapiranja, i primeni teorije determinističkog haosa u analizi moždane električne aktivnosti.

Rajković, M. (r. 1955, Beograd) Istraživač saradnik Instituta za nuklearne nauke Vinča. Diplomirao (1982) i magistrirao (1983) fiziku na Prirodnomatematičkom fakultetu u Beogradu, gde završava i doktorsku disertaciju. Publikovao oko 40 naučnih radova i saopštenja iz plazma fizike, dinamike fluida i teorije haosa.

Rakić, Lj. (r. 1931, Sarajevo) Akademik. Profesor fiziologije, biohemije, neurobiologije i neuronauka na Medicinskom fakultetu u Beogradu. Direktor Centra za na-

učno-istraživački rad Kliničkog centra Srbije u Beogradu. Diplomirao (1955) i doktorirao (1960) na Medicinskom fakultetu u Beogradu. Član SANU, ANUCG i ANUBiH, kao i Ruske AN i Njujorške AN. Osnivač i dugogodišnji Direktor (1967-77) Međunarodne laboratorije za istraživanje mozga u Kotoru. Predsednik Međukademijskog komiteta za biomedicinska istraživanja SANU (od 1985), Šef Centra za naučna istraživanja SANU (1990-94), Potpredsednik Evropskog savetodavnog komiteta za medicinska istraživanja Svetske zdravstvene organizacije (1984-86), pozvani profesor na UCLA i Baylor Univ. (SAD), član brojnih međunarodnih organizacija i udruženja, dobitnik medalje Pavlova za doprinos u istraživanju fiziologije centralnog nervnog sistema i medalje Sečenova za doprinos u istraživanju neurobiologije mozga, kao i brojnih uglednih domaćih priznanja i nagrada. Publikovao preko 300 naučnih radova i saopštenja, kao i preko deset knjiga (od toga pet u inostranstvu), iz oblasti neurofiziologije, neurohemije, biohemije, imunologije, i evolucije centralnog nervnog sistema.

Raković, D. (r. 1951, Beograd) Profesor fizike materijala i biofizike na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu, gde je i diplomirao tehničku fiziku (1974). Magistrirao (1977) i doktorirao (1982) iz oblasti teorijske fizike na Prirodnomatemičkom fakultetu u Beogradu. Tokom 1980/81 godine proveo oko godinu dana u Sovjetskom Savezu na specijalizaciji iz vibracione spektroskopije i kvantne hemije provodnih polimera. Publikovao oko 80 naučnih radova i saopštenja iz oblasti fizike materijala, molekularne elektronike i biofizike, kao i desetak knjiga, među kojima i "Fizičke osnove i karakteristike elektrotehničkih materijala" (1995) i "Osnovi biofizike" (1994,1995). Od 1986. godine bavi se originalnim biofizičkim modeliranjem izmenjenih stanja svesti, sa dalekosežnim implikacijama. Član više naučnih udruženja, među kojima i sekcije za bioinženjering međunarodnog instituta elektroinženjera (IEEE/EMBS). Pozvan za člana Delegacije međunarodnih eksperata iz fizičke elektronike Programa civilnog ambasadora D.Ajzenhauera (SAD), za posetu Sovjetskom Savezu, Mađarskoj i Poljskoj (1992).

Rakočević, M. (r. 1938, Medveđa) Profesor hemije na Filozofskom fakultetu u Nišu. Diplomirao biologiju na Višoj pedagoškoj školi u Prištini (1960), studirao hemiju na Prirodnomatemičkom fakultetu u Prištini i Beogradu, gde je i diplomirao (1971). Magistrirao (1981) i doktorirao (1985) na Grupi za hemiju Prirodnomatemičkog fakulteta u Beogradu iz oblasti biohemijskih osnova genetskih procesa. Publikovao oko 100 naučnih radova i saopštenja iz oblasti genetskog koda i hemijskog koda uopšte, kao i desetak knjiga, među kojima i "Geni, Molekuli, Jezik" (1988) i "Logic of the Genetic Code" (1994). Bavi se i istraživanjem univerzalnog koda prirode, pa na toj liniji i delima nekih domaćih i stranih književnih klasika.

Stanojević, G. (r. 1961, Kraljevo) Naučni saradnik u Mindwaves Institute, Boston (SAD). Do odlaska u SAD (1991), radila na Psihijatrijskoj klinici KBC "Dragiša Mišović" u Beogradu. Diplomirala na Medicinskom fakultetu u Beogradu (1984), gde je magistrirala (1990) i specijalizirala (1991) iz oblasti psihijatrije. Godine 1991. odlazi na subspecijalizaciju u Center for Behaviour Development, Boston University (SAD). Poslednjih godina bavi se kliničkom psihijatrijskom primenom i naučnim is-

traživanjem neurolingvističkog programiranja, u okviru koga je razvila originalni integrativni model za efikasno hipnoterapeutsko reprogramiranje starih modela ponašanja. Publikovala oko 10 radova i saopštenja iz ove oblasti.

Timotijević, D. (r. 1964, Jagodina) Istraživač saradnik Instituta za fiziku u Beogradu. Diplomirao (1987) i magistrirao (1991) fiziku na Prirodnomatematičkom fakultetu u Beogradu, gde završava i doktorsku disertaciju. Publikovao oko 20 naučnih radova i saopštenja iz nelinearne dinamike i teorije haosa.

Hadži-Nikolić, Č. (r. 1941, Valjevo) Načelnik Odseka za mentalno zdravlje u Zavodu za zdravstvenu zaštitu radnika ŽTP Beograd. Diplomirao Medicinski fakultet u Beogradu (1966), dok je specijalizirao neuropsihijatriju na Medicinskom fakultetu u Zagrebu (1974). Boravio na postdiplomskaoj edukaciji iz primene akupunkture kod bolesti zavisnosti (1978-80) u Kini, Hong Kongu i Tajlandu. Odbranio dva doktorata: prvi na Otvorenom međunarodnom univerzitetu UN za komplementarnu medicinu - Kolombo-Atina, u Atini (1987), a drugi na Grupi za etnologiju Filozofskog fakulteta, u Beogradu (1991). Baveći se transkulturalnom psihijatrijom, posebno u oblasti šamanizma i halucinogena, realizovao je istraživanja na terenu (1980-85) u Južnoj Americi (Peru, Ekvador) i Indiji. Publikovao oko 70 naučnih radova i saopštenja, kao i knjigu "Skalp akupunktura" (1983), a koautor je (sa dr Lj.Mirkovićem) i kaseta za relaksaciju (1985,1995). Poslednjih godina bavi se primenom meditativnih tehnika u psihoterapiji.

Car, M. (r. 1969, Beograd) Bioinženjer u Institutu za mentalno zdravlje u Beogradu. Diplomirao (1994) računarsku tehniku i informatiku na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu, gde je upisao i postdiplomske studije. Publikovao nekoliko naučnih radova i saopštenja. Bavi se računarskim aplikacijama, digitalnom obradom bioloških signala, i primenom neuronskih mreža i teorije haosa u obradi EEG signala.